

Fatima Abdalova

(1960)

Fatima Abdalova, 1960 yılında Bazar-Korgon ilçesinin Beş-Badam köyünde doğdu. Kırgız Devlet Üniversitesinin gazetecilik bölümünden mezun oldu. Bugünlerde Kırgız Radyo ve Televizyon Cemiyetinin "Manas" sanatsal kolektifinde editör olarak çalışmakta.

Beşik Too (Beşik Dağ)" ve "Ay Cariganda (Ay Aydınlandığında)" denilen şiir kitapları yayınlandı. Yazarlar Birliğinin üyesidir. Kırgızistan Yazarlar Birliğinin, Alıkul Osmonov ödülünün sahibidir.

Şiirler

Men Kaçandır Çaşap Ötkön Öñdönöm

Men kaçandır çaşap ötkön öñdönöm...
es uçumda kızıl talaa örttöngön...
Kızıl talaa... Kün alıstap men öçkön?

Coogazınduu coldu karap turamın,
men bir ubak anı basıp ötköndöy...
Çooçun coldun kaydan taanış bulağı?
men kaçandır daamın tatıp körgöndöy ...

Seni körüp cürögümö ne "zırp" etti,
beymalal, coldo baratkan bir beytaanış?
Eski süröt karegimen "ülp" etti,
kaçandır bir bolgondoybuz biz taanış...

Men deñizde bolup körgön emesmin,
termetken da emes meni kemesi.
Delbiretip deñiz mınça sagıntat,
tolkununda kalgan öñdüü elesim...

... Es uçumda es uçurgan aytalaa?
Aydı eerçip men baratkan araba?
Taşka tiyip, at tuyağı üzülöt,
sapar soñun bilse biler Ay gana...

Es uçumda gül töşölgön küntalaa?
güldü keçip men baratkan araba?
Gülgö orolup, at tuyağı cogolot,
sapar soñun bilse biler Kün gana...

Kılımdarda kabat-kabat pardalap,
eger maga pardaların açsa alar,
Ayneginen "cark" etçüdöy öñdönöm,
cañırçuday menin ünüm askadan...

Men kaçandır çaşaganday öñdönöm...

* * *

Ben Bir Zamanlar Yaşamış Gibiyim

Ben bir zamanlar yaşamış gibiyim...
alımın ucunda kırmızı tarla alevlenmiş...
Kırmızı tarla... Gün geride kaldı benim söndüğüm?

Lale dolu yola bakıp duruyorum,
ben bir zaman o yolun üzerinden geçmişim...
Yabancı yolun tanıdık geliyor sanki pınarı
ben bir zaman güya tadına bakmışım...

Seni görüp kalbim sanki "dirt" etti,
rahat rahat, yolda giden bir yabancı?
Eski resim gözlerimden "ıpıl ıpıl" geçti,
bir zamanlar sanki bir olmuşuz hem biz tanış...

Ben denizde hiç bulunmuş değilim,
tepretmiş de değildir beni gemisi.
Dalgalantıp deniz bu kadar niye özletir,
dalgalarında daha önce kalmış gibi hayalim...

... Aklımın ucunda akıl ermez ıssız bozkır?
Aydın peşinden benim gittiğim araba?
Taşa çarpıp, at toynağı kesilir,
seferin sonunu bilse bilir Ay ancak...

Aklımın ucunda çiçek döşenmiş güneşli bozkır?
çiçeklerin üzerinden benim gittiğim araba?
Çiçeklere dolanır, at toynağı kaybolur,
seferin sonunu bilse bilir Güneş ancak...

Asırlarda katmer-katmer perdeleyip,
eğer bana perdelerin açsa onlar,
Camından "ışıl ışıl" edecek gibiyim,
yankılanacak gibi benim sesim kayalıktan...

Ben bir zamanlar yaşamış gibiyim...

* * *